

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 128

гр. Б., 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ДЕВЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Търговско дело № 20231200900222 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Делото е образувано въз основа на предявен иск с правно основание чл. 155 ал. 1 т. 3 от ТЗ, от Окръжна прокуратура Б., срещу „Р.“ ЕООД, ЕИК..., със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Д.“ № 14, Вх. Б, с който се иска от съда да постанови решение, с което да прекрати „Р.“ ЕООД, ЕИК..., тъй като повече от три месеца, дружеството няма вписан управител.

Макар исковата молба да е редовна и предявеният иск да е насочен срещу надлежния ответник- „Р.“ ЕООД, ЕИК..., то по настоящото дело е налице хипотеза при която ответното дружество нито може да бъде редовно призовано за съдебно заседание, при липса на управител, надлежно вписан в ТР, нито има надлежно процесуално представителство, при липса на надлежно вписан орган на управление и законен представител. Поради изложените съображения, според съда налице са основанията на чл. 29 ал. 2 от ГПК и за да бъде обезпечен нормалния ход на съдебното производство, както и да бъде осигурено надлежно процесуално представителство за ответното дружество и обезпечена неговата защита във връзка с предявения иск, с Определение № 574 от закрито съдебно заседание, проведено на 27.11.2023г., на ответника „Р.“ ЕООД, ЕИК... е назначен особен представител, на който съдът следва да разпорежи да бъде връчен препис от исковата молба и да му бъде дадена възможност за отговор на исковата молба по реда на чл. 367 от ГПК.

В случаите на приложение на чл. 29 ал.2 от ГПК, разноските за особения представител на ответника, са за сметка на ищеца по делото. В настоящия случай обаче ищец е ОП Б., която съобразно нормата на чл. 83 ал.1 т. 3 от ГПК е освободена от заплащането на държавни такси и разноски по настоящото дело. В този случай на особения представител е определено възнаграждение в размер на 600.00лв. за процесуално представителство по делото, в защита интересите на ответното дружество- „Р.“ ЕООД, ЕИК..., пред първата съдебна инстанция, определена на основание чл. 7 ал.1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните адвокатски

възнаграждения. На основание чл. 83 ал.3 от ГПК, съдът е разпоредил разносните за особения представител, да бъдат платени от сумите, предвидени за това от бюджета на ОС Б..

След съгласуване с АК Б., с уведомително писмо по делото от 14.12.2020г., съобщава се на съда че за особен представител на дружеството ответник по делото- „Р.“ ЕООД, ЕИК..., е определен адв. П. В. П.. Следва същия да бъде назначен за особен представител на дружеството ответник- „Р.“ ЕООД, ЕИК.... Следва да бъде разпоредено препис от исковата молба и книгата по делото да бъдат изпратени на особения представител, на който да бъде дадена възможност за отговор по реда на чл. 367 от ГПК.

С Определение № 632 от 22.12.2023г. от закрито съдебно заседание по делото, съдът е постановил производството по настоящото дело да се развие по реда на Глава 32 от ГПК - “Производство по търговски спорове”. Разпоредил е препис от ИМ, ведно с приложените към нея писмени доказателства, да се изпрати на особения представител на ответника. Указал е на ответника, чрез особения му представител по делото- адв. П. В. П., че в двуседмичния срок по чл. 367 ал.1 от ГПК, може да депозира писмен отговор, който следва задължително да съдържа реквизитите посочени в разпоредбата на чл. 367 ал.2 от ГПК.

В срока по чл. 367 ал.1 от ГПК, по делото е постъпил писмен отговор от адвокат П. В. П., в качеството му на особен представител на „Р.“ ЕООД, ЕИК..., с който се излага становище за *недопустимост* на предявения иск, поради наличието на самостоятелното основание за прекратяване на дружеството ответник със смъртта на едноличния собственик на капитала при хипотезата на чл. 157 ал.1 от ТЗ. Излагат се доводи, че за ОП Блогоевград не е налице правен интерес от предявяването на иск по чл. 155 т. 3 от ТЗ за прекратяване на дружеството ответник чрез съдебно решение.

При условията на евентуалност и в случай че съдът приеме че предявения иск е допустим, излагат се доводи от назначения особен представител на дружеството ответник, че предявения иск с правно основание чл. 155 т. 3 от ТЗ е основателен, тъй като са налице предвидените в закона предпоставки за неговата основателност.

Изложени са правни съображения от адв. П. в отговор на ИМ, че съгласно разпоредбата на чл. 155 т. 3 от ТЗ, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител, съдът прекратява дружеството по иск на прокурора. Прекратяването на еднолично дружество с ограничена отговорност, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, става с настъпването на неговата смърт, ако не е предвидено друго и ако наследниците не искат да продължат дейността му според чл. 157 ал. 1 от ТЗ.

В писмения отговор се сочи, че в хипотезата на чл. 125 ал. 1, т. 1 от ТЗ е предвидено при евентуалната смърт на съдружник /в ООД/, респективно- едноличен собственик на капитала на ЕООД/, участието на съдружника в дружеството се прекратява. Това прекратяване настъпва по силата на самия факт на смъртта, без да е необходимо предприемането на други правни действия. В този смисъл смъртта има правопрекратителни правни последици. В качеството ѝ на юридическо събитие, смъртта прекратява окончателно членственото

правоотношение между едноличния собственик и дружеството, чийто единствен член е същият.

Поддържа се от ответната страна, чрез назначения особен представител, че към момента на смъртта на едноличния собственик, който едновременно с това е и управител на дружеството, както е в конкретния казус, императивно установените дружествени органи, които ЕООД е длъжно да поддържа по силата на чл. 135 ТЗ, са лишени от субектния си състав. Дружеството остава без управление, без възможността да взема правно релевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от третите лица. В този период продължава да съществува търговското предприятие на ЕООД като комплекс от права, задължения и фактически отношения. В сила остава и учредителният акт на ЕООД, който в настоящия казус не урежда по различен начин правните последици от смъртта на едноличния собственик на капитала. Наследниците на починалия едноличен собственик могат да встъпят като съдружници в дружеството в резултат на наследствено правоприемство, за което следва да направят изявление. При неосъществяване на този фактически състав дружеството следва да бъде прекратено и да преустанови дейността си. В този случай, наследниците биха могли да реализират имуществените си права в хода на евентуалното производство за ликвидация на прекратеното дружество. Придобитите по наследство права върху дружествен дял се трансформират в права върху ликвидационен дял (така и Решение №141 от 13.11.2023г. по т.д, № 132/2023г. на Окръжен съд-С.).

Поддържа се становище от особения представител на дружеството ответник, че в настоящия случай, от представените с исковата молба доказателства, се установява, че единствен наследник на починалия едноличен собственик на капитала и управител на дружеството „Р.“ ЕООД е М.П.Н.. Доколкото от Удостоверение, издадено по ч.гр.д. №282/2021г., по описа на Районен съд Л., е видно, че М.Н. се е отказал от наследството, останало от неговия баща П.К., който отказ е приет от съда и е записан в специалната книга за откази от наследство, на основание чл. 52, във вр. е чл. 49, ал.1 от ЗН, то са налице предвидените от закона предпоставки за уважаване на иска.

При изложените съображения, иска се от състава на ОС Б. да остави без разглеждане предявения от ОП Б. иск с правно основание чл. 155 ал. 3 от ТЗ, а ако счете че иска е допустим, да го уважи като основателен.

От ОП Б. не е постъпила допълнителна молба по реда на чл. 372 от ГПК, поради което и не е предоставяна от съда възможност за ответното дружество и неговия особен представител, да депозират допълнителен отговор по реда на чл. 373 от ГПК.

Съдът на основание чл. 374 от ГПК във връзка с чл. 140 ал.3 от ГПК във връзка с чл. 146 от ГПК, изготви следния проект за доклад по делото, който обявява на страните:

Депозираната пред съда искова молба формално отговоря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК досежно нейните задължителни реквизити по закон, като не са налице основания за съда да остави исковата молба без движение по реда на чл. 129 от ГПК.

Въз основа на служебно извършената проверка по реда на чл. 130 от ГПК за допустимостта

на предявения иск въз основа на обстоятелствата посочени в исковата молба и представените към нея доказателства счита, че същия е процесуално допустим, като за ОП Б. са налице основанията предвидени в закона да предяви пред компетентния съд за разглеждане – иск с правно основание чл. 155 ал.1 т. 3 от ТЗ.

Навадените с исковата молба фактически твърдения и правни основания, водят на извода за предявен иск по чл. 155 ал.1 т. 3 от ТЗ, с искане за прекратяване на ответното дружество „Р.“ ЕООД, ЕИК..., тъй като повече от 3 месеца не е вписан нов управител на дружеството в ТР по партидата на дружеството ответник.

Съгласно чл. 157 ал. 1 ТЗ дружество с ограничена отговорност, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността.

Съгласно чл. 156 ал. 1 ТЗ при прекратяване на дружеството на основанията по чл. 154 т. 1 т. 2 и т. 5 ТЗ и чл. 155 ТЗ се открива производство по ликвидация. Прекратяването и ликвидацията на дружество с ограничена отговорност заедно формират обща група обстоятелства, подлежащи на вписване в ТРРЮЛНЦ. Съгласно чл. 15 ЗТРРЮЛНЦ лицата, които имат право да заявят вписване, заличаване и обявяване в регистъра, са изчерпателно изброени, като друго лице може да бъде заявител само в предвидените по закон случаи. Разпоредбата не може да се тълкува разширително, доколкото заявлението, изходящо от нелегитимирано лице, обуславя недопустимост на вписването – чл. 29 ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, вр. т. 3 на ТР № 1/06.12.2002г. по тълк. д. № 1/2002г. на ОСГК на ВКС. Съгласно чл. 14 ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията може да бъде сезирано освен със заявление и с акт на съда, на друг държавен орган или на частен съдебен изпълнител.

Ликвидацията на търговските дружества бива доброволна - по волята на съдружниците/акционерите, и принудителна. В случая на чл. 157 ал. 1, предл. последно ТЗ, поради смъртта на едноличния собственик на капитала и бездействието на наследниците му доброволна ликвидация не може да бъде проведена, тъй като дружеството няма волеобразуващ орган, който да вземе такова решение. От друга страна, принудителна ликвидация може да бъде разпоредена със съдебно решение за прекратяване на дружеството (чл. 155 ТЗ, чл. 517 ГПК) или за обявяването му за недействително (чл. 70, ал. 3 ТЗ) и е винаги предвидена в закона. Прекратяването на дружеството с ограничена отговорност, разбирано и като прекратяване на дейността му, извън специално уредените случаи по чл. 154, ал. 1, т. 3 и т. 4 ТЗ, не може да настъпи без едновременно с него да започне и процедура по ликвидация. Вписването на тези обстоятелства е от значение за удовлетворяването на кредиторите и е в обществен интерес.

С оглед горното и предвид посочените в чл. 157 ал. 1 ТЗ отрицателни условия за прекратяване на ЕООД се налага изводът, че смъртта на едноличния собственик на капитала не е абсолютно, пряко и автоматично действащо прекратително основание, а единствено относително и непряко такова, тъй като зависи от наличието на две отрицателни предпоставки – да не е предвидено друго в учредителния акт или наследниците да не са поискали продължаване на дейността на дружеството. Липсата на изявление в посочения

смисъл води до състояние на висящност и очакване, което е пречка да настъпи действието на предвиденото с разпоредбата прекратително основание. Следователно в периода от смъртта на собственика на капитала до волеизявлението за продължаване на дейността по смисъла на чл. 157, ал. 1 предл. последно ТЗ, дружеството не може да се счита за прекратено. Това разрешение кореспондира и с разпоредбата на чл. 157, ал. 2 ТЗ, че когато капиталът е притежание на едно юридическо лице, с прекратяването му трябва да се прекрати и дружеството, т.е. прекратяването не настъпва автоматично.

След като дружеството не се прекратява с обективния факт на смъртта на едноличния собственик на капитала, едновременно и негов управител, остава открит пътят за прекратяването му от съда по реда на чл. 155 т. 3, вр. чл. 154, ал. 1, т. 5 ТЗ – по иск на прокурора, поради това че в течение на три месеца едноличното дружество с ограничена отговорност няма вписан управител. Производството за прекратяване на дружеството по съдебен ред не застрашава упражняването на правата на наследниците, които искат да продължат дейността на дружеството по смисъла на чл. 157, ал. 1 ТЗ. На първо място, искът по чл. 155, т. 3 ТЗ подлежи на отхвърляне, ако до приключване на устните състезания пред инстанциите по същество наследниците конституират органи на дружеството и впишат нов управител. На следващо място, наследниците могат да се ползват и от изрично предвидената в закона възможност за продължаване на дейността на вече прекратеното дружество в производството по ликвидация, съгласно правилото на чл. 274, ал. 1, изр. последно ТЗ.

Поради изложените съображения, в т. 1 от ТР № 1 от 31.05.2023г. на ВКС, по тълк. д. № 1/2020г., ОСТК, прието е че при смърт на едноличния собственик на капитала, който е и управител на едноличното дружество с ограничена отговорност, и при бездействие на наследниците му по смисъла на чл. 157, ал. 1, пр. последно ТЗ, дружеството се прекратява по реда на чл. 155 т. 3 ТЗ, във вр. чл. 154, ал. 1, т. 5 ТЗ.

Предявеният иск по чл. 155 т. 3 от ТЗ е процесуално допустим, като същият следва да бъде разглеждан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ал.1 от ГПК, всяка от страните е длъжна да установи фактите на които основава своите твърдения, като следва да докаже твърденията си с помощта на представените писмени доказателства. В тежест на ОП Б. по делото, е установяването при условията на пълно и пряко доказване, на обстоятелството предвидено в хипотезиса на правната норма- че в продължение на повече от 3 месеца от смъртта на стария управител на ответното дружество- не е избран и не е вписан в ТР нов управител на „Р.“ ЕООД, ЕИК....

Съдът след като анализира представените от ОП Б. писмени доказателства с исковата молба, счита че те са относими към предмета на доказване, допустими с оглед на тяхната форма и заверката им, както и необходими досежно правно релевантните факти които следва да бъде установени в настоящия процес. Следва на основание чл. 146 ал. 4 от ГПК, и на основание чл. 374 от ГПК и чл. 157 ал.1 от ГПК, същите да бъдат допуснати като доказателства с настоящото определение.

Следва на основание чл. 374 ал.2 от ГПК, на страните да бъде връчен препис от настоящото определение, както и да им бъде обявен проекта за доклад изготвен от съдията докладчик.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото за 01.04.2024г. от 15.00 часа, за която дата страните по делото да бъдат редовно призовани, като дружеството ответник да бъде призовано чрез особения му представител.

Водим от горното и на основание чл. 374 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВАВА на основание чл. 374 ал.2 от ГПК, *писмения си проект за доклад* на страните по настоящото дело.

ДОПУСКА КАТО ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА по делото – представените от ищеца с първоначалната искова молба по делото.

НАСРОЧВА ОТКРИТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ по делото за 01.04.2024г. от 15.00 часа, за която дата страните да бъдат редовно призовани, като „Р.“ ЕООД, ЕИК..., да бъде призован чрез адв. П. В. П., АК Б..

Определението на съда не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Б.: _____